

Vrijdag 5 oktober 2018

Dat die dag een bewogen dag zou worden stond al lang vast.

De dag dat we na een weekje schoonmoeder-gezelschap-houden terug naar huis zouden komen via een omweg langs Huldenberg.

Als je al meer dan twee jaar vier sessies per week uw kinesist ziet kan je niet neen zeggen als hij vraagt om deel te nemen aan de quiz van COPDVZW. Ja maar, wil je uzelf dat aan doen met alle mogelijke gevolgen om mij mee te nemen als Gold Patiënt ? Voor ons COPD'rs is een verhuis van de tafel naar de zetel al een hele onderneming. Enkele uren deelnemen aan een quiz is dus wel degelijk topsport.

Ook mijn bedenkingen met betrekking tot mijn zuurstofvoorziening werd door mijn entourage van tafel geveegd. Mijn wederhelft brengt me samen met de rolstoel, mijn kinesist brengt een verlengsnoer mee van vijftwintig meter en Emmy zal er wel voor zorgen dat we dicht bij een stopcontact kunnen zitten.

Onze aankomst was meteen tekenend voor ons geluk. Er was maar één mindervalide parkeerplaats, weliswaar vlak voor de deur, maar ze was nog vrij ook! Rolstoel uit de koffer, in elkaar gestoken, ikzelf uit de auto in de rolstoel en naar binnen maar.

Een mooi zaaltje maar, opvallend, geen podium voor de presentatie en de jury. De organisatie had voor ons een tafeltje gereserveerd op één meter van het stopcontact. Een verlengsnoer was niet nodig. Aangezien ik mijn eigen stoel had meegebracht was er nog ééntje vrij en kon mijn wederhelft bij ons blijven zitten. Omwille van de fair-Play had ik het organiserend comité al ingelicht dat we bij eventuele klachten van de mededeelnemers of een overrompelende winst onszelf zouden wraken en afzien van de zege. Achteraf gezien bleek dat niet nodig te zijn.

De voorzitter van de vzw neemt het woord en zorgt, zonder dat we het weten, al voor een antwoord op één van de vragen. Tot op heden vraag ik me nog steeds af hoeveel ploegen nog wisten wat zijn naam was. Ook de obligate schiftingsvraag mocht niet ontbreken. Hoeveel meter wandelde een lid van de jury in een bepaalde tijd? Gokken dus.

Ik ga hier niet alle rondes en tussenvragen bespreken, daar zou u als lezer niet veel aan hebben. Ik beperk me tot enkele opmerkingen. De hele quiz was opmerkelijk evenwichtig, zoals het moet zijn. Bij twee vragen had ik de indruk dat ik ze enkele weken ervoor nog gehoord had in Blokken. Zoals de naam voor een hele hoop uilen.

Uw muziekvragen waren een vondst. Op deze manier waren ze moeilijker, grappiger en toch herkenbaar. Meer info hierover geef ik niet aangezien ik hen de mogelijkheid gun het nog eens over te doen. Met andere liedjes dan wel.

Voor de tussenronde, de "kombine" zal wel "Combiné" geweest zijn denk ik. De kleurstof in de vloeistoffen en dan maar laten proeven, gelukkig waren er artsen in de zaal of ik had niet durven proeven. En de alfabet ronde op 24 punten ? Er zijn 26 letters! Ach ja, we hadden ons al gewraakt. De jury zal het wel oplossen.

Ikzelf, en vermoedelijk velen met mij, kijken al uit naar de editie van volgende jaar.

Maar presenteer de oplossingen dan iets overzichtelijker. De fotoronde kon gerust foto per foto geprojecteerd worden met de nodige uitleg. Ook bij het stellen van de vragen mocht naast het reeks ook de nummer van de vraag vermeld worden.

Maar verander zeker niets aan uw geestdrift, de vriendelijkheid van de medewerkers en de inzet van bar- en keukenpersoneel. De kwaliteit van uw hapjes, de vlotheid van bediening en bovenal de

“deelnemen is belangrijker dan winnen” ingesteldheid van de deelnemers. Zo maken we langzaam maar zeker COPD bekend bij het grote publiek en kan eventueel op de lange termijn gewerkt worden aan een vroegere detectie en een meer gerichte behandeling.

De “golden boy” van deze ploeg kijkt al uit naar een volgende quiz van de vzw.

Maar het zal niet meer onder de naam KAL zijn.

Komt maar meedoen volgende keer, dan weet je het en blijf wat hangen na de quiz, dan kunnen we kennismaken met elkaar.

Zuurstofrijke groetjes,

Bruno Herbots